

Lenn a szürke vad folyón vár reám egy út
Menni kell, és elhagyom azt, ki otthont nyújt
Elmaradnak háztetok, harcok, szuk szobák
Már a part is ködbe vész, manak int tovább

Ne sírj, ha útra kelnék
Ne hívj, ha messze mennék
Ne kérj, ha útra kelnék
Ne félj, ha mennék

Bárhogy fáj, ha tegnap még zápor mossza szét
Nem kísér kíváncsi szem, nem bánt szóbeszéd
Nem vigyázzák léptemet, nem figyel, ha gond
Elfogad, ilyen vagyok, rosszat mégse mond

Ne sírj, ha útra kelnék
Ne hívj, ha messze mennék
Ne kérj, ha útra kelnék
Ne félj, ha mennék

Sok van hátra, zúg az ár, engem sem kímél
Arcomon nézd mély nyomát, szembe vág a szél
Bárhogy villog fenn az ég, van ki mégsem fél
S künn a szürke vad folyón egy nap célhoz ér

Ne sírj, ha útra kelnék
Ne hívj, ha messze mennék
Ne kérj, ha útra kelnék
Ne félj, ha mennék